

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 18. března 2022 – F v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-208/22)

(2022/C 257/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Žalobce: F

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Musí být dublinské nařízení⁽¹⁾ s ohledem na své body odůvodnění 3, 32 a 39 ve spojení s články 1, 4, 18, 19 a 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládáno a používáno v tom smyslu, že zásada mezistátní důvěry je nedělitelná, takže závažné a systematické porušování unijního práva, jehož se dopouští případně příslušný členský stát před přemístěním vůči státním příslušníkům třetích zemí, kteří (ještě) nejsou osobami navracenými podle dublinského nařízení, zcela brání přemístění do tohoto členského státu?
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto otázku: Musí být čl. 3 odst. 2 dublinského nařízení ve spojení s články 1, 4, 18, 19 a 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že jestliže případně příslušný členský stát závažným a systematickým způsobem porušuje unijní právo, nemůže předávající členský stát v rámci dublinského nařízení bez dalšího uplatnit zásadu mezistátní důvěry, nýbrž musí odstranit veškeré pochybnosti o tom, že se žadatel po svém přemístění nedostane do situace, která je v rozporu s článkem 4 Listiny základních práv Evropské unie, resp. musí hodnověrně doložit, že k tomu nedojde?
- 3) Jakými důkazními prostředky může žadatel podpořit své argumenty, že jeho přemístění brání článek 3 odst. 2 dublinského nařízení, a jakým kritériím přitom musí být dokazování podrobeno? Je předávající členský stát s ohledem na odkazy na unijní *acquis* v bodech odůvodnění dublinského nařízení povinen spolupracovat nebo se ujistit, resp. musí být v případě závažného a systematického porušování základních práv státních příslušníků třetích zemí požadovány od příslušného členského státu individuální záruky, že po přemístění žadatele budou (skutečně) dodržována jeho práva? Bude odpověď na tuto otázku odlišná, nachází-li se žadatel v důkazní nouzi, protože nemůže svá konzistentní a podrobná tvrzení doložit dokumenty, ačkoliv to nelze s ohledem na druh tvrzení očekávat?
- 4) Bude odpověď na výše uvedené otázky v bodě III odlišná, jestliže žadatel hodnověrně doloží, že podání stížností nebo prostředků nápravy v příslušném členském státě není možné nebo účinné?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. 2013, L 180, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 18. března 2022 – Stappert Deutschland GmbH v. Hauptzollamt Hannover

(Věc C-210/22)

(2022/C 257/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg